

HIGH LIFE

[Claire Denis, 2018]

484

ESTREA EN NUMAX: 08.02.2019 | V.O.S.E. | +16

High Life (2018, 109')

Dirección: Claire Denis

Guión: Claire Denis

Elenco: Robert Pattinson, Juliette Binoche, Mia Goth, André Benjamin, Lars Eidinger, Agata Buzek, Claire Tran, Ewan Mitchell, Gloria Obianyo, Victor Banerjee

Montaxe: Guy Lecomte

Son: Andreas Hildebrandt

Música: Stuart Staples, Tindersticks

Fotografía: Yorick Le Saux, Tomasz Naumiuk

Dirección de arte: Bertram Strauß

Vestuario: Judy Shrewsbury

Produtoras: Alcatraz Film, Pandora Film, Andrew Lauren Productions, Apocalypse Films Company, Madants, Canal+, arte France Cinéma, BFI Film Fund (Francia, Alemaña, Reino Unido, Polonia, EEUU)

Distribuidora: Karma Films

Formato de proxección: DCP2K

Idioma orixinal: Inglés

PREMIOS E FESTIVAIS

Donostia 2018 (Premio FIPRESCI), Sitges 2018 (Sección Oficial), Ghent 2018 (Premio Georges Delerue)

FILMOGRAFÍA SELECCIONADA

Un sol interior, 2017

Los canallas, 2013

Una mujer en África, 2009

35 tragos de ron, 2008

El intruso, 2004

Trouble Every Day, 2001

Buen trabajo, 1999

Chocolat, 1988

SINOPSE

Espazo profundo. Monte e a súa filla Willow viven completamente illados a bordo dunha nave espacial. Pero non sempre estiveron sós: eran parte dun grupo de condenados a morte que aceptaron conmutar as súas sentenzas por participar nunha misión con destino ao burato negro máis próximo á Terra.

«Non hai regras na entrada triunfal, complexa, controvertida e confusa que fixo Claire Denis no xénero.»

Irene Crespo, CINEMANÍA

“Este é un filme sobre o amor, a soidade, a tenrura”

Entrevista con Claire Denis

Por Cristóbal Soage

Como foi o proceso de escritura do filme?

O proceso sempre é o mesmo. Jean-Pol (o seu fiel colaborador Jean-Pol Fargeau) e eu necesitamos ter unha idea acerca do filme que quero facer e despois, cando empezamos a traballar, necesitamos descubrir cal é o punto de partida, como imos entrar na historia. Esta vez, sentimos que unha maneira fermosa de arrincar a historia era cun bebé só nunha nave espacial falando co seu pai, que está no exterior. Despois o resto, tan axiña como este pequeno pero sólido bloque está aí, sabes que vai funcionar. Se Jean-Pol e eu non atopamos a forma de introducirlas na historia, temos que volver atrás e empezar de novo. Pero en canto o temos, sabemos que imos ben.

Este é o teu primeiro filme en inglés, pero tamén a túa primeira incursión no xénero da ciencia ficción clásica.

Foi especialmente desafiante? Para ser honesta, non. O produtor inglés, Oliver Dungey, preguntoume se quería facer un filme en inglés. Eu dixen que si, pero, ao non ser a miña lingua materna tiña que haber unha boa razón para que

os personaxes falasen inglés. Despois propuxen esta historia, porque vía que a xente no espazo hoxe en día fala ou ruso ou inglés, quizais chinés pronto tamén. Para min, chegou como algo normal.

Como tomaches a decisión de recrear o set, a nave espacial, da maneira en que o fixeches?

A forma da nave tívena clara desde o principio. Sabía que no baleiro a forma non é importante, non hai resistencia, así que calquera forma é posible a esa velocidade. Estaba preparada para esa forma, por simple que fose. Foi máis difícil asegurarme de que o director de arte entendese que canto máis simple, mellor. E non quería usar a cor branca, quería beige, marrón, vermello... Para min o branco expresa a conquista do espazo. E neste caso, é diferente, son prisioneiros, e non están aí para conquistar o espazo.

Houbo informacións provenientes de Toronto acerca de xente desmaiándose durante a proxección. É iso verdade?

Que pensas respecto diso? Non lín nada diso escrito por un xornalista. Foi xente a través de Twitter. En Toronto recibimos as mellores críticas posibles, non foi tan triste despois de todo. Con *Trouble Every Day* si tiver algunha experiencia dese tipo, pero isto é moi diferente. Este é un filme sobre o amor, a soidade, a tenrura.

O personaxe de Robert Pattinson é un criminal que de neno matou a un amigo por un xoguete. De onde vén esa historia? Vén dunha historia real. Tiña en mente algo sobre un crime cometido durante a infancia. E lembrei esta historia

que ocorreu en Inglaterra sobre un neno que mata a un amigo por un xoguete ou algo parecido, pasou tempo no cárcere e despois, cando tiña ao redor de 20 anos, o goberno británico cambioulle o nome, mesmo cambiou o rostro e se foi a Texas para empezar de cero. Despois de 5 ou 6 anos en Texas volveu matar a alguén. Eu creo que o que lle pasou é que despois de ser encarcerado cando era neno, perder o contacto coa súa familia e cambiar o seu nome e todo o demais... Todas esas medidas de seguridade roubaron a súa humanidade. E Robert utilizou esta historia para crear o seu personaxe.

Publicado en <http://www.cineuropa.org>
Tradución: Olalla Cociña

NA LIBRARÍA NUMAX

Sén fout la mort / Nenette et boni,
Claire Denis. Cahiers du Cinema [DVD]

Claire Denis Film Scores 1999-2009,
Tindersticks. Constellation Records [CD OST]

NUMAX

NUMAX, S. Coop. Galega
Concepción Arenal, 9 baixo
15702 Santiago de Compostela
TELF 981 560 250 | www.numax.org

